

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1. (a)

Tôi sống độc lập

Tôi sống độc lập từ thuở bé. Ấy là tục lệ lâu đời trong họ để chúng tôi. Vả lại, mẹ thường bảo chúng tôi rằng: " Phải như thế, để các con biết kiếm ăn một mình cho quen đi. Con cái mà cứ nhong nhóng ăn bám vào bố mẹ thì chỉ sinh ra tính ỷ lại, xấu lắm, rồi ra đời không làm nên tròn trĩnh gì đâu". Bởi thế, lúc sinh
5 nào cũng vậy, đẻ xong là mẹ tôi nghĩ ngay đến việc thu xếp cho con cái ra ở riêng.

Lúc sinh ấy, chúng tôi có cả thầy ba anh em. Ba anh em chúng tôi chỉ ở với mẹ hai hôm. Tới hôm thứ ba, mẹ đi trước, ba đưa tôi tấp tễnh, khắp khởi, nửa lo, nửa vui, theo sau. Mẹ dẫn chúng tôi đi và mẹ đem đặt mỗi đứa vào một cái hang đất
10 ở bờ ruộng phía bên kia, chỗ trông ra đầm nước mà không biết mẹ đã chịu khó đào bới, be đắp tinh tươm thành hang, thành nhà cho chúng tôi từ bao giờ.

Tôi là em út, bé nhất, nên được mẹ tôi, sau khi dặt vào hang, lại bỏ thêm một ít ngọn cỏ non trước cửa, để tôi, nếu con bỡ ngỡ, thì đã có thức ăn sẵn trong vài ngày.

15 Rồi mẹ tôi trở về.

Tôi cũng không buồn. Trái lại còn lấy làm khoan khoái vì được ở một mình nơi thoáng đãng, mát mẻ. Tôi vừa thầm cảm ơn mẹ, vừa sạo sục thăm tất cả cái hang mẹ đưa đến ở. Khi đã xem xét cẩn thận rồi tôi ra đứng ngoài cửa, ngừng mặt lên nhìn trời. Qua những ngọn cỏ ầu nhọn và sắc, tôi thấy màu trời trong
20 xanh. Tôi dọn giọng, vũ đôi cánh nhỏ mới ngấn đến nách, rồi cao hứng gáy lên mấy tiếng rõ to.

Từ đây tôi bắt đầu vào cuộc đời của tôi. Cho dù tôi sẽ sung sướng hay tôi khổ sở, cái đó tuy ở như tính tình tôi khôn ngoan hoặc dần dộn. Song tôi chưa cần biết đến thế, tính đến thế. Mà lấy sự được ung dung độc lập một mình là
25 điều thích lắm rồi.

Ngày nào cũng vậy, suốt buổi, tôi chui vào trong cùng hang, hì hục đào đất để khoét một cái ổ lớn làm thành cái giường ngủ sang trọng. Rồi, cũng biết lo xa như các cụ già trong họ để, tôi đào hang sâu sang hai ngã làm những con đường tắt, những cửa sau, những ngách thượng, phòng khi gặp việc nguy hiểm, có thể thoát thân ra lối khác được.
30

Chập tối, tôi tạm nghỉ tay và ra đứng ngoài cửa, họp cùng anh chị em hàng xóm quanh bờ ruộng, vừa gảy đàn vừa hát một bài hát hoàng hôn chào tạm biệt ông mặt trời.

- 35 Khi đêm đã xuống hẳn, cả xóm chúng tôi, các bô lão để lụ khụ già cóc đế cũng bỗng nhiên vui tính, ai nấy ra khỏi hang, đến tụ hội thật đông tặn giữa bãi trong đêm tối mát lạnh, cùng uống sương đọng, ăn cỏ ước, và những gã tài hoa thì gảy đàn, thổi sáo, cùng nhau ca hát, nhảy múa linh đình đến tận sáng bạch, lúc ông mặt trời quen thuộc lại nghiêm trang ló lên đằng đông, mới tan cuộc, ai về nhà nấy.
- 40 Ngày nào, đêm nào, sớm và chiều nào cũng ngần ấy thứ việc, thứ chơi. Kể đời mà được như thế cũng khá an nhàn, nhưng mới đầu còn thấy hay hay, về sau cũng nhàm dần.

TÔ HOÀI

(Trích trong tuyển tập Tô Hoài, NXB Văn Học, Hà Nội, 1994)

- Thảo luận đề tài chính trong viết bài này?
- Tác giả đã dùng từ và câu đặc biệt như thế nào để tạo những chi tiết trong đoạn văn này?
- Phê bình cách dùng từ và câu của tác giả trong việc mô tả công việc của đế.
- Sau khi đọc xong bài này, anh chị có cảm tưởng như thế nào đời sống của đế? và tại sao?

1. (b)

BÀI THƠ THỨ NHẤT

Thuở trước hồn tôi phơi phới quá
Lòng thơ nguyên vẹn một làn hương
Nhưng nhà nghệ sĩ từ đâu lại
Êm ái trao tôi một vết thương.

5   Tai ác ngờ đâu gió lại qua
Làm kinh giấc mộng những ngày hoa
Thổi tan âm điệu du dương trước
Và tiễn người đi bến cát xa.

10   Ở lại vườn Thanh có một mình
Tôi yêu gió rụng lúc tàn canh
Yêu trăng lặng lẽ rơi trên áo
Yêu bóng chim xa nắng lướt màn.

15   Và một ngày kia tôi phải yêu
Cả chồng tôi nữa lúc đi theo
Những cô áo đỏ sang nhà khác
Gió hỡi làm sao lạnh rất nhiều.

20   Từ đây không mong, không dám hẹn
Một lần gặp nữa dưới trăng nghiêm
Nhưng tôi vẫn chắc nơi trời lạ
Người ấy ghi lòng vẫn nhớ em.

Đang lúc lòng tôi muốn tạm yên
Bỗng ai mang lại cánh hoa tím
Cho tôi ép nốt dòng dư lệ
Nhỏ xuống thành thơ khóc chút duyên.

25   Đẹp gì một mảnh lòng tan vỡ
Đã bọc hoa tàn dấu xác xơ
Tóc úa giết dần đời thiếu phụ
Thì ai trông ngóng chả nên chờ.

30   Viết đoạn thơ đầu lo ngại quá
Vì tôi còn nhớ hẹn nhau xưa:
"Cố quên đi nhé cảm mà nín
Đừng thở than bằng những giọng thơ".

Tôi run sợ viết lặng im nghe
Tiếng lá thu khô xiết mặt hè

- 35 Như tiếng chân người len lén đến
Song đời nào dám gặp ai về!
- Tuy thế tôi tin vẫn có người
Thiết tha theo đuổi nữa, than ôi!
Biết đâu tôi, một tâm hồn héo
- 40 Bên cạnh chồng nghiêm luống tuổi rồi?

T.T.K.H

(Trích trong Thơ Tiền Chiến, NXB Đồng Nai, 1995)

- Trình bày tâm trạng thiếu phụ qua đoạn thơ này.
  - Thiếu phụ bày tỏ tình cảm của mình như thế nào?
  - Phê bình cách dùng từ ngữ trong đoạn thơ.
  - Viết cảm tưởng của anh/chị về óc tưởng tượng của tác giả trong đoạn thơ này.
-